

Uchwała Nr 74/2018/818

Rady Wydziału Prawa i Administracji

Uczelni Łazarskiego

z dnia 23 maja 2018 r.

Za zgodność z oryginałem

2018-05-28 *Beate*
TW

**w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora nauk prawnych
dr. hab. Maciejowi Rogalskiemu**

Na podstawie art. 27 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017r., poz. 1789 ze zm.), Rada Wydziału Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego,

postanawia:

§ 1

wszcząć postępowanie o nadanie tytułu profesora nauk prawnych dr. hab. Maciejowi Rogalskiemu.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

I

Dr hab. Maciej Rogalski wnioskiem z dnia 8 kwietnia 2018r. zwrócił się do Dziekana Wydziału Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego wszczęcie postępowania o nadanie tytułu profesora nauk prawnych, załączając do niego: 1) kopie dyplomów o nadaniu Stopni doktora i doktora habilitowanego; 2) autoreferat, w języku polskim i języku angielskim, przedstawiający: a) osiągnięcia naukowe, b) osiągnięcia w zakresie opieki naukowej i kształcenia młodej kadry, c) działalność popularyzującą naukę; 3) ankietę oceny osiągnięć naukowych po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Wniosek wraz załącznikami został złożony w wersji papierowej oraz zapisami na informatycznym nośniku danych.

Analiza tych dokumentów wskazuje, że zostały spełnione wymagania formalne przewidziane w § 18 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19

stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2018r., poz. 261).

Powołany uchwałą Nr 53/2018/797 Rady Wydziału Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego z dnia 18 kwietnia 2018r. zespół w składzie: przewodniczący: prof. dr hab. Ryszard A. Stefański, członkowie: prof. dr hab. Brunon Hołyst, prof. dr hab. Artur Kuś, prof. dr hab. Florian Lempa, prof. dr hab. Adam Olejniczak, po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym, zrealizowanymi projektami i planami badawczymi, udziałem w konferencjach naukowych, działalnością dydaktyczną i opieką naukową, udziałem w przewodach habilitacyjnych i doktorskich, działalnością organizacyjną i popularyzującą naukę dr. hab. Macieja Rogalskiego, wystąpił do Rady Wydziału z wnioskiem o wszczęcie postępowania o nadanie mu tytułu naukowego profesora nauk prawnych.

II

Rady Wydziału w całości podzieliła argumentację zawartą w tym wniosku, uznając, że dr hab. Maciej Rogalski spełnia zarówno warunki formalne, jak i merytoryczne do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora nauk prawnych określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017r., poz. 1789 ze zm.).

Rada Wydziału, podejmując niniejszą uchwałę miała na uwadze przede wszystkim poziom jego opracowań naukowych poświęconych różnym gałęziom prawa, obejmujących prawo karne materialne i procesowe oraz prawo administracyjne, w tym prawo telekomunikacyjne.

Nie bez znaczenia była też ilość publikacji naukowych. Jest ona znaczna. Dr hab. Maciej Rogalski opublikował ogółem 192 prace, w tym 8 monografii; 5 komentarzy (we współautorstwie); 4 podręczniki (we współautorstwie); 8 prac zbiorowych i redakcyjnych; 100 artykułów w języku polskim; 14 artykułów w języku angielskim i niemieckim; 7 recenzji książek; 19 glos do orzeczeń Sądu Najwyższego; 19 artykułów popularnonaukowych; 6 materiałów z konferencji i 3 sprawozdania z konferencji. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego jego dorobek naukowy obejmuje łącznie 117 prac naukowych, w tym: 3 monografie; 4 komentarze (we współautorstwie); 4 podręczniki (we współautorstwie); 8 prac zbiorowych i redakcyjnych; 58 artykułów w języku polskim; 9 artykułów w języku angielskim i niemieckim; 4 recenzje książek; 8 glos do orzeczeń Sądu Najwyższego; 12 artykułów popularnonaukowych; 5 materiałów z konferencji i 2 sprawozdania z konferencji. Dane te wskazują, że po uzyskaniu stopnia doktora

habilitowanego podwoił swój dorobek naukowy, co jest istotne z punktu widzenia spełnienia warunków do uzyskania tytułu profesora.

III

Z zakresu prawa karnego procesowego istotna jest jego monografia: „Kontrola korespondencji”, Warszawa 2016, ss. 376, stanowiąca zwieńczenie jego pracy naukowej nad tą problematyką i będąca opracowaniem naukowym dopełniającym jego osiągnięcia naukowe. Publikacja ta jest najnowszym w polskiej literaturze procesu karnego opracowaniem dotyczącym tego zagadnienia, podsumowującym dotychczasowy dorobek doktryny

i judykatury. Dotyczy tematu atrakcyjnego pod względem teoretycznym, a jednocześnie niezwykle ważnego dla praktyki i społecznie. Podstawową materię rozważań stanowi przepisy kodeksu postępowania karnego, lecz niemożliwe byłoby jej właściwe naświetlenie bez sięgania do innych dziedzin prawa, a w szczególności do prawa telekomunikacyjnego, w zakresie

zaś ochrony dóbr osobistych do prawa cywilnego i prawa karnego. Przedmiot analizy stanowią: tajemnica korespondencji w prawie polskim, w szczególności tajemnica komunikowania się; tajemnica korespondencji w prawie karnym, cywilnym i autorskim oraz tajemnica telekomunikacyjna; tajemnica korespondencji w prawie międzynarodowym; wydanie korespondencji, przesyłek i wykazu połączeń w postępowaniu karnym; kontrola korespondencji w postępowaniu karnym wykonawczym; udostępnienie korespondencji, przesyłek, wykazu połączeń na podstawie ustaw szczególnych, regulujących tzw. służby specjalne; wykonywanie obowiązku wydania korespondencji, przesyłek i wykazu połączeń; odpowiedzialność karna za naruszenie tajemnicy korespondencji.

Rozważania nad tytułowym zagadnieniem są przeprowadzone z wykorzystaniem kilku metod badawczych. Ich właściwe zastosowanie pozwoliło na kompleksowe i wyczerpujące przeanalizowanie wyłaniających się problemów. Autor dokonał dogłębnej, ale co jest niezwykle ważne, krytycznej analizy obowiązujących unormowań i wypowiedzi przedstawicieli doktryny z różnych punktów widzenia. Wykazał bardzo dobrą znajomość literatury i orzecznictwa zarówno Sądu Najwyższego, jak i sądów apelacyjnych, do których często odwołuje się, poddając je jednocześnie krytycznej analizie. Jest to rzetelne studium, dotyczące wielu trudnych problemów, co do których jego propozycje rozwiązań są jasne i należycie uzasadnione. Wskazują one, że Autor potrafi prowadzić analizę trudnych zagadnień i rozwiązać je jest w sposób przekonujący. Nie jest to zaskoczeniem, gdyż dotychczasowy jego dorobek naukowy, w tym publikacje w formie artykułów i glos na ten

temat dawały gwarancję, że dzieło to wypełni w sposób udany lukę, jaka powstała w tym zakresie w polskiej literaturze.

Wysoką ocenę tego dzieła podnoszą jasno sformułowane i przemyślane wnioski *de lege lata* i *de lege ferenda* co do obowiązujących uregulowań prawnych dotyczących nie tylko zagadnień materialnych i procesowych, ale także o charakterze ustrojowym.

Książka ta poświęcona jest ważnej naukowo i doniosłej społecznie materii. Jest dobrze skonstruowana wewnętrznie i napisana z dużą kulturą języka. Prezentuje wysoki standard naukowy.

Tematyka ta był już wcześniej przedmiotem jego zainteresowań naukowych. Problemy te przedstawił także z punktu widzenia operatorów telekomunikacyjnych(Koszty wykonywania przez operatorów telekomunikacyjnych zadań na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego, *Prok. i Pr.* 2004, nr 1, s. 82-90; Koszty wykonywania obowiązków w postępowaniu dowodowym na rzecz sądów i prokuratur, w: *Iudicium et scientia. Księga jubileuszowa Profesora Romualda Kmiecika*, red. A. Przyborowska-Klimczak, A. Taracha, Warszawa 2011, s. 597-611; Uwagi dotyczące techniki kontroli rozmów w sieci telekomunikacyjnej, *PiP* 2004, nr 6, s. 76-86; Obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, *Prokurator* 2004, nr 4, s. 107-118; Projekt decyzji ramowej w sprawie przechowywania danych w celu śledzenia, wykrywania i ścigania przestępstw, *Prawo i Ekonomia w Telekomunikacji* 2005, nr 3, s. 91-94; Obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, *Prok. i Pr.* 2007, nr 12, s. 18-34; Kontrola i utrwalanie treści rozmów telefonicznych oraz przekazywania danych, w: *Kryminalistyka i inne nauki pomostowe w postępowaniu karnym*, red. J. Kasprzak, B. Młodziejowski, Olsztyn 2009, s. 665-679; Przekazywanie wykazu połączeń, w: *Państwo prawa i prawo karne. Księga Jubileuszowa Profesora Andrzeja Zolla*, t. II, red. P. Kardas, T. Sroka, W. Wróbel, Warszawa 2012, s. 1711-1724; M. Rogalski, A. Stachniak-Rogalska, Udostępnianie billingów rozmów telefonicznych, *PiP* 2012, nr 9, s. 31-43; Udostępnianie danych telekomunikacyjnych sądom i prokuraturom, *Prok. i Pr.* 2015, nr 12, s. 59-73; Założenia modelu zbierania i udostępniania danych telekomunikacyjnych, *Ius Novum* 2016, nr 4, s. 66-82; Kontrola i utrwalanie rozmów w procesie karnym, *Prok. i Pr.* 2017, nr 6, s. 5-15; Podśluch pozaprocesowy, w: *Księga Pamiątkowa XX-lecia Wydziału Prawa i Administracji. Przyszłość prawa*, B. Hołyst red., Warszawa 2017, s. 467-378; Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wymagań i sposobu zapewnienia warunków

dostępu i utrwalania przekazów telekomunikacyjnych i danych, Internetowy Kwartalnik Antymonopolowy i Konkurencyjny 2017, nr 7, s. 98-105; Wybrane aspekty praktyczne stosowania art. 218 k. p. k., w: Verba volant, scripta manent. Proces karny, prawo karne skarbowe i prawo wykroczeń po zmianach z lat 2015-2016. Księga pamiątkowa poświęcona Profesor Monice Zbrojewskiej, red. T. Grzegorzczak, R. Olszewski, Warszawa 2017, s. 324-333; The period of retention of telecommunication data which must be disclosed at the request of the Court or the prosecutor in connection with pending criminal proceedings, Ius Novum 2014, nr 2, s. 95-106; Glosa do uchwały SN z dnia 30 września 2014, I KZP 18/14, OSP 2016, nr 11, s. 1466-1471; Verpflichtung zur Vorratsspeicherung und Bereitstellung von Telekommunikationsdaten in Polen, Wirtschaft und Recht in Osteuropa 2015, nr 2, s. 50-53; Storing and providing access to telecommunications data in Poland (data retention), Studia Iuridica Cassoviensia 2015, nr 1, s. 4-12; Are the regulations with respect to the retention and provision of communications data appropriate in Poland? Proposals for changes, Ius Novum 2015, nr 2, s. 224-233; Communication interception and obtaining telecommunications billings by authorised entities within their operational and intelligence activities in Poland, Ius Novum 2016, nr 2, s. 126-141; Legal regulations for the collection and sharing of data telecommunications in Poland, Law Review 2016, vol. VI, issue 2, p. 3-21).

Z zakresu prawa karnego procesowego ważne miejsce w jego rozważaniach naukowych zajmuje problematyka powagi rzeczy osądzonej. Poświęcił jej szereg artykułów, w których omawiał wybrane zagadnienia, poddając je wnikliwej i krytycznej analizie (Res iudicata a przestępstwo ciągle, Studia Prawnicze 2001, nr 2, s. 43-54; Res iudicata jako przesłanką procesu karnego (art. 17 § 1 pkt 7 k. p. k.), Rzeszowskie Zeszyty Naukowe Prawo-Ekonomia, t. XXX, Rzeszów 2001, s. 232-241; Pojęcie res iudicata, Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Rzeszowskiego, nr 7, Seria Prawnicza, Prawo 1, Rzeszów 2003, s. 361-368; Res iudicata i zakaz ne bis in idem jako gwarancje rzetelnego procesu, w: Rzetelny proces karny. Księga jubileuszowa Profesor Zofii Świdy, red. J. Skorupka, Warszawa 2009, s. 168-180; Zasada prawdy materialnej a zakaz ne bis in idem, w: Kodeks karny i kodeks postępowania karnego po dziesięciu latach obowiązywania. Ocena i perspektywy zmian, red. M. Mozgawa, K. Dudka, Warszawa 2009, s. 232-243; Dochodzenie roszczeń majątkowych a powaga rzeczy osądzonej, w: Karnomaterialne i procesowe aspekty naprawienia szkody red. Z. Ćwiakalski, G. Artymiak, Warszawa 2010, s. 362-376; Glosa do uchwały SN z dnia 15 czerwca 2007 r., I KZP 15/07, OSP 2008, nr 2, s. 86-94; Glosa do wyroku SN z dnia 30 listopada 2011 r., 11 KK 149/11, OSP 2012, nr 11, s. 776-778; Exceptions to Res Judicata and the Prohibition of

Ne Bis In Idem in Criminal Law, Free Law Journal 2005, v. 1, nr 2, s. 127-155; Ne Bis In Idem in the Criminal Justice Act in the United Kingdom, Free Law Journal 2005, V. 1, nr 2, s. 157-162; Historical Aspects of ne bis in idem, Free Law Journal 2006, vol. 2, nr 1, s. 93-106; The Institution of Res Judicata and the Principle of Ne Bis In Idem in Selected Legal Regulations of European States, *Miscellanea Iuris Gentium* 2007- 2008, nr X/XI, s. 7-32). Ich lektura dowodzi, że zagadnienia, będące ich przedmiotem zostały przedstawione ze znanstwem poruszanej problematyki, a kwestie budzące wątpliwości interpretacyjne zostały rozwiązane w sposób zasługujący na aprobatę.

Zwieńczeniem dociekań naukowych tej problematyki były 2 książki (*Res iudicata* jako przesłanka procesu karnego, Rzeszów 2004; *Przesłanka powagi rzeczy osadzonej w polskim procesie karnym*, Zakamycze 2005). Ta ostatnia praca stanowiła, m.in. podstawę uzyskania stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych. Są to pozycje dotyczące problemów, które nie były należycie opracowane w doktrynie oraz budziły wątpliwości w teorii i praktyce. Niewątpliwie są przydatne i świadczą o dogłębnej znajomości poruszanej problematyki przez autora. Zaproponowane są w nich właściwe kierunki wykładni, co potwierdziły późniejsze publikacje.

Dr. hab. Maciej Rogalski zajmował się zasadami procesowymi, a w szczególności zasadą niezawisłości sędziowskiej, zasadą prawdy materialnej oraz zasadą legalizmu.

Szczególne znacznie dla nauki procesu karnego ma jego twórczość dotycząca niezawisłości sędziowskiej, który stanowiła przedmiot dysertacji doktorskiej (*Niezawisłość sędziowska w postępowaniu karnym*, Lublin 2000; *Kolegialność orzekania jako gwarancja niezawisłości sędziowskiej w polskim procesie karnym*, *Rzeszowskie Zeszyty Naukowe Prawo-Ekonomia*, t. XXIII, Rzeszów 1998, s. 115-126;). Ta pierwsza pozycja jest jedyną pracą dogłębnie poruszającą to zagadnienie w kontekście procesu karnego.

W procesie karnym istotną rolę odgrywa zasada legalizmu i słusznie dr hab. Maciej Rogalski poświęcił jej interesujące publikacje (*Zasada legalizmu w procesie karnym po noweli*

do kodeksu postępowania karnego z dnia 27 września 2013 r., *Prok. i Pr.* 2015, nr 1-2, s. 46-59; *Procesowe gwarancje zasady legalizmu*, w: *Zasada legalizmu w procesie karnym*, red. B. Dudzik, J. Kosowski, I. Nowikowski, t. I, Lublin 2015, s. 369-382).

W tym nurcie jego zainteresowań znajdują się rozważania dotyczące prawy materialnej (*Zasada prawdy materialnej a prawomocność orzeczenia*, w: *Zasada prawdy materialnej. Materiały z konferencji. Krasieczyn 15-16 października 2005 r.*, red. Z. Sobolewski, G. Artymiak, Zakamycze 2006, s. 413-431; *Zasada prawdy materialnej a zakaz ne bis in*

idem, w: Kodeks karny i kodeks postępowania karnego po dziesięciu latach obowiązywania. Ocena i perspektywy zmian, red. M. Mozgawa, K. Dudka, Warszawa 2009, s. 232-243;).

Z problematyką *rei iudicatae* pozostaje w związku zakaz *ne bis in idem*, a zatem nic dziwnego, że dr hab. Maciej Rogalski zainteresował się także i tą tematyką. Omówił jego istotne aspekty (Art. 8 ustawy o sejmowej komisji śledczej a zakaz *ne bis in idem*, Prokurator 2003, nr 2, s. 101-110; Konsekwencje orzekania wbrew zakazowi *ne bis in idem*, w: Problemy znowelizowanej procedury karnej, Zakamycze 2004, s. 361-376; Przesłanka procesowa powagi rzeczy osadzonej - zagadnienia wybrane, Ius et Administratio 2004, nr 3, s. 25-38; Powaga rzeczy osadzonej w procesie karnym a odpowiedzialność cywilnoprawna i dyscyplinarna, Ius et Administratio 2004, nr 4, s. 95-109; Zakaz *ne bis in idem* jako jedna z gwarancji praw człowieka w procesie karnym, w: Europejskie standardy ochrony praw człowieka a ustawodawstwo polskie, E. Dynia, Cz. P. Kłak red., Rzeszów 2005, s. 375-394; Powaga rzeczy osadzonej w procesie karnym a odpowiedzialność za wykroczenia oraz przestępstwa i wykroczenia skarbowe, w: Europejskie standardy ochrony praw człowieka a ustawodawstwo polskie, E. Dynia, Cz. P. Kłak red., Rzeszów 2005, s. 395-410; Tożsamość czynu w procesie karnym, PiP 2005, nr 6, s. 49-64; Problematyka gwarancji praworządności wynikających z przepisów procedury karnej - zasada *ne bis in idem*, w: Praworządność i jej gwarancje, red. D. Kala, Warszawa 2009, s. 140-151; Glosa do postanowienia SN z dnia 29 stycznia 2004 r., I KZP 40/03, Ius et Administratio 2004, nr 3, s. 209-211; Glosa do postanowienia SN z dnia 2 lutego 2005 r., IV KK 399/04, Prokurator 2005, nr 4, s. 80-84; Zasada *ne bis in idem* w polskim procesie karnym, Studia Prawnicze 2007, nr 2, s. 75-99; Zakaz *Ne bis in idem* - prawo podmiotowe sprawcy czynu karalnego, w: Funkcje procesu karnego. Księga jubileuszowa Profesora Janusza Tylmana red. T. Grzegorzczak, Warszawa 2011, s. 335-348; Odpowiedzialność karna a inne rodzaje odpowiedzialności. Zasada *ne bis in idem*, w: Demokratyczne państwo prawne. Księga Jubileuszowa dedykowana Profesorowi Andrzejowi Zollowi, red. Z. Ćwiąkański, J. Pośluszny, Przemysław - Rzeszów 2012, s. 241-256). Opracowania te nie tylko ukierunkowane są na rozwiązanie problemów, wyłaniających się w praktyce, ale też zawierają znaczny ładunek myśli teoretycznej. Poddane zostały gruntownej analizie normy prawne, wypowiedzi w literaturze oraz judykatura. Proponowane rozwiązania interpretacyjne cechuje dogłębność analityczna, ważkość argumentacji i jasność wywodów.

Dr. hab. Maciej Rogalski opracowywał też inne zagadnienia z prawa karnego procesowego. Chodzi o taką problematykę jak: konsumpcja skargi publicznej (Wygaśnięcie prawa do oskarżenia na skutek prawomocnego umorzenia postępowania przygotowawczego,

w: Z problematyki funkcji procesu karnego, red. T. Grzegorzczak, J. Izydoreczak, R. Olszewski, Warszawa 2013, s. 198-205; Glosa do postanowienia SN z dnia 28 października 2009 r., I KZP 21/09,OSP 2011, nr 1, s. 1-4; umorzenie postępowania karnego (Procesowe aspekty przestępczości telekomunikacyjnej - postanowienie o umorzeniu postępowania i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw, w: Współzależność prawa karnego materialnego i procesowego. W świetle kodyfikacji karnych z 1997 r. i propozycji ich zmian, red. Z. Cwiakalski, G. Artymiak, Warszawa 2009, s. 673-687); instytucja świadka koronnego (Instytucja "świadka koronnego", Rzeszowskie Zeszyty Naukowe Prawo-Ekonomia, t. XIII, Rzeszów 1993, s. 65-76); dowody nielegalne (Dowód nielegalny w postępowaniu karnym, Ius et Administratio 2016, nr 3, s. 148-158); tożsamość czynu (Kryteria tożsamości czynu w skargowym procesie karnym, w: Skargowy model procesu karnego. Księga ofiarowana Profesorowi Stanisławowi Stachowiakowi, Warszawa 2008, s. 307-325; Niezmiennność i niepodzielność przedmiotu procesu a tożsamość czynu, w: Profesor Marian Cieślak - osoba, dzieło, kontynuacje, red. W. Cieślak, S. Steinborn, Warszawa 2013, s. 999-1011); zawiadomienie o przestępstwie (Zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa telekomunikacyjnego, PS 2007, nr 10, s. 138-153); konsensualne sposoby zakończenia postępowania (Odformalizowanie procesu w zakresie instytucji konsensualnych?, w: W kierunku odformalizowania postępowania sądowego, red. D. Gil, Lublin 2017, s. 111-124. prawomocność (Prawomocność formalna i materialna w polskim procesie karnym, w: Problemy prawa i procesu karnego. Księga poświęcona pamięci Profesora Alfreda Kaftala, red. G. Rejman, B. T. Bieńkowska, Z. Jędrzejewski, P. Mierzejewski, Warszawa 2008, s. 281-297); środki odwoławcze (Glosa do postanowienia SN z dnia 8 grudnia 2003 r., VKK 259/03, OSP 2006, nr 6, s. 340-343; Glosa do wyroku SN z dnia 28 stycznia 2005 r., V KK 364/04, Prokurator 2007, nr 3-4, s. 173-177; Glosa do postanowienia SN z dnia 17 listopada 2004 r., V KK 158/04, OSP 2005, nr 9, s. 452-454; Glosa do postanowienia SN z dnia 19 kwietnia 2005 r., II KO 75/04,OSP 2006, nr 4, s. 181-183; Glosa do wyroku SN z dnia 22 czerwca 2006 r., IV KK 106/06,Prok. i Pr. 2007, nr 11, s. 158-162).

Dr hab. Maciej Rogalski jest też współredaktorem naukowym i współautorem podręczników do prawa karnego procesowego (Proces karny. Część ogólna, red. G. Artymiak, M. Rogalski, Z. Sobolewski, Warszawa 2007, s. 17-80, 135-164, wydanie II, Warszawa 2012, s. 21-104, 170-210; Proces karny. Część szczególna, red. G. Artymiak, M. Rogalski, Z. Sobolewski, Warszawa 2007, wydanie II Warszawa 2012).

Jego dorobek z zakresu prawa karnego procesowego spotkał się z uznaniem w środowisku polskich procesualistów karnych, o czym świadczy powierzenie opracowania w systemie

prawa karnego procesowego, problemów dotyczących stanu rzeczy osądzonej(*res iudicata*) oraz zawisłości sprawy (*lis pendens*) (System Prawa Karnego Procesowego. Dopuszczalność procesu karnego, red. M. Jeż-Ludwichowska, A. Lach, t. IV, Warszawa 2015, s. 593-686) oraz nadzoru prokuratora nad postępowaniem przygotowawczym (System Prawa Karnego Procesowego. Postępowanie przygotowawcze, red. R.A. Stefański, t. X, Warszawa 2016, s. 1050-1135).

IV

Ważnym nurtem jego pracy naukowej są wybrane problemy prawa karnego materialnego. Zainteresowanie tą gałęzią prawa wiąże się głównie z faktem, że prawo karne procesowe służy realizacji norm tego prawa. Dr hab. Maciej Rogalski zajmował się przestępstwem oszustwa (Sposób działania sprawcy przestępstwa oszustwa, Rzeszowskie Zeszyty Naukowe Prawo -Ekonomia, t. XI, Rzeszów 1992, s. 55-64; Strona podmiotowa przestępstwa oszustwa, Rzeszowskie Zeszyty Naukowe Prawo-Ekonomia, t. XV, Rzeszów 1994, s. 101-108).

Na szczególnie uwagę zasługują jego prace poświęcone tzw. przestępstwom telekomunikacyjnym, obejmujące przestępstwa popełnienia przy użyciu urządzeń telekomunikacyjnych lub skierowane przeciwko osobom korzystającym z usług telekomunikacyjnych lub świadczących te usługi. Są one o tyle istotne, że przestępstwa te nie stanowią formalnie wyodrębnionej grupy przestępstw w kodeksie karnym, a stwarzają poważne zagrożenie ze względu na wykorzystywanie do ich popełniania nowych technologii oraz duża jest skala i powszechność korzystania z usług telekomunikacyjnych. Jest to tematyka niezwykle trudna, gdyż wymaga nie tylko wiedzy prawniczej, ale przede wszystkim znajomości nowych technologii telekomunikacyjnych. Zajęcie się przez niego tą problematyką nie dziwi jeśli się weźmie pod uwagę, że z tytułu pracy zawodowej zajmował się telekomunikacją. Przestępstwom tym poświęcił wiele publikacji (Uregulowania o charakterze prewencyjnym w zakresie przestępstwa kradzieży telefonu komórkowego, *Ius et Administratio* 2004, nr 1, s. 79-92; Przestępstwo kradzieży telefonu komórkowego, *Pal.* 2005, nr 3-4, s. 51-62; Przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów w telekomunikacji. Przestępstwo fałszerstwa. Cz. 1 , *Prokurator* 2005, nr 4, s. 42-65; Przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów w telekomunikacji. Cz. 2, *Prokurator* 2006, nr 1, s. 70-91; Podmiot i strona przedmiotowa przestępstwa oszustwa w telekomunikacji, *PS* 2005, nr 7-8, s. 165-182; Naruszenie regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych – naruszenie przepisów prawa cywilnego czy już karnego, *Jurysta* 2005, nr 8, s. 14-18; Wybrane zagadnienia dowodowe w sprawach o przestępstwa w telekomunikacji. Przestępstwo kradzieży telefonu komórkowego, cz. 1, *Przegląd Policyjny* 2005, nr 3, s. 73-89;

Problematyka prawnomaterialna i dowodowa przestępstw w telekomunikacji. cz. 2, Przegląd Policyjny 2006, nr 2, s. 56-74; Strona podmiotowa przestępstwa oszustwa w telekomunikacji, Prok. i Pr. 2006, nr 11, s. 21-33; Stosowanie FCT-ów - naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, czy już prawa karnego, Prawo Teleinformatyczne 2008, nr 2, s. 4-9; Nieuczciwe praktyki sprzedawców usług, Prawo i Regulacje 2010, nr 3, s. 64-67; Przestępstwo z art. 268 kk. i 286 k. k. w działalności telekomunikacyjnej, w: Teoretyczne i praktyczne problemy współczesnego prawa karnego, red. T. Bojarski, A. Michalska-Warias, I. Nowikowski, K. Nazar-Gutowska, J. Piórkowska-Flieger, D. Firkowski, Lublin, 26-27 września 2011, s. 247-258; Wybrane aspekty przestępczości telekomunikacyjnej, w: Problemy wymiaru sprawiedliwości karnej. Księga Jubileuszowa Profesora Jana Skupińskiego, red. A. Błachnio-Parzych, J. Jakubowska-Hara, J. Kosonoga, H. Kuczyńska, Warszawa 2013, s. 304-311; Głosa do uchwały SN z dnia 29 sierpnia 2007 r., I KZP 19/07, OSP2008, nr 11, s. 777-779).

Problematyki tej dotyczy też monografia (Przestępstwa telekomunikacyjne, Zakamycze 2005).

Opracowanie tych zagadnień przyczyniło się do wyjaśnienia wielu niejasności, a część z nich zawiera przemyślnie i dobrze uzasadnione wnioski de lege ferenda.

Przedmiot jego zainteresowań stanowiły też ważne zagadnienia takie jak: okoliczności wyłączające przedmiotową bezprawność czynu (Błąd co do okoliczności wyłączającej bezprawność czynu, Rzeszowskie Zeszyty Naukowe Prawo-Ekonomia, t. IX, Rzeszów 1991, s. 93-10); współdziałanie w przestępstwie (Głosa do postanowienia SN z dnia 20 kwietnia 2004 r., VKK 351/03, Ius et Administratio 2004, nr 4, s. 253-256); obowiązek naprawienia szkody (Obowiązek naprawienia szkody zadośćuczynieniu za doznaną krzywdę, w: Środki karne po nowelizacji w 2015 r., red. R.A. Stefański, Warszawa 2016, s. 403-443); odpowiedzialność podmiotów zbiorowych (Odpowiedzialność podmiotów zbiorowych, Jurysta 2005, nr 10-11, s. 8-11); pojęcie funkcjonariusza publicznego (Prawnokarna definicja funkcjonariusza publicznego oraz osoby pełniącej funkcję publiczną w administracji samorządowej, Samorząd Terytorialny 2005, nr 3, s. 32-39); odpowiedzialność dyscyplinarna (Odpowiedzialność dyscyplinarna prokuratorów a odpowiedzialność karna. Zagadnienia wybrane, w: Godność obywatela, urzędu i instytucji. Zmiany prawnoustrojowe prokuratur RP, H. Zięba-Załucka, M. Kijowski red., Rzeszów 2005, s. 106-113; Głosa do postanowienia SN z dnia 15 kwietnia 2004 r., SDI 21/04, OSP 2005, nr 5, s. 261-262, Prokurator 2005, nr 2-3, s. 126-128; Głosa do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2004 r., SD129/04, Prokurator 2005, nr 2-3, s. 129-132).

O szerokich możliwościach naukowych dr. hab. Macieja Rogalskiego świadczą jego publikacje dotyczące problemów powstających na styku prawa karnego z prawem administracyjnym. Jego zainteresowania tą problematyką wynikają – jak już sygnalizowano – z faktu, że przedmiotem jego badań naukowych nie jest tylko jedna gałąź prawa, ale kilka. Złożone problemy mające swe źródło na pograniczu prawa karnego i prawa administracyjnego zostały kompleksowo omówione w opracowaniu monograficznym, w którym przeanalizowano, m.in. zakaz *ne bis in idem* pomiędzy tymi dwoma rodzajami odpowiedzialności, w szczególności przypadku wydania prawomocnego wyroku karnego za przestępstwo lub wykroczenie skarbowe, w sprawie o wykroczenie lub w przypadku wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie dyscyplinarnej (Odpowiedzialność karna a odpowiedzialność administracyjna w prawie telekomunikacyjnym, pocztowym i konkurencji, Warszawa 2015).

Problematyce tej zostały poświęcone też publikacje o charakterze przyczynkarskim (Odpowiedzialność karna a odpowiedzialność administracyjna, *Ius Novum* 2014, numer specjalny, s. 66-80; Kary pieniężne w ustawie Prawo telekomunikacyjne, w: *Prace dedykowane Profesorowi Antoniemu Pieniążkowi, Rzeszowskie Studia Prawnicze* 2011, nr 1, s.552-566; Przepis karne i kary pieniężne za naruszenie przepisów prawa telekomunikacyjnego, w: *Rynek usług telekomunikacyjnych*, red. H. Babis, K. Flaga-Gieruszyńska, Warszawa 2011, s. 319-343; Postępowanie przed Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej w sprawie nałożenia kar pieniężnych, w: *Dziesięć lat polskich doświadczeń w Unii Europejskiej. Problemy prawno-administracyjne*, red. J. Sługocki, t. I, Wrocław 2014, s. 293-306; Aksjologia administracyjnych kar pieniężnych, w: *Aksjologia prawa administracyjnego*, red. J. Zimmermann, Warszawa 2017, s. 1195-2005).

V

Z zakresu prawa telekomunikacyjnego przedmiotem jego analizy były przede wszystkim problemy regulacyjne ((P. Brzeziński, B. Opaliński, M. Rogalski, *Gromadzenie i udostępnianie danych telekomunikacyjnych*, Warszawa 2016, s. 109-176, 177-210 oraz 211-222; *Zmiany w prawie telekomunikacyjnym. Komentarz*, Warszawa 2006; *Znacząca pozycja rynkowa operatorów mobilnych na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich. Wybrane zagadnienia prawne*, *Prawo i Ekonomia w Telekomunikacji* 2004, nr 1, s. 12-19; *Wpływ rozwoju nowych technologii telekomunikacyjnych na społeczną komunikację w państwie prawa*, w: *Jakość administracji publicznej*, Rzeszów 2004, s. 364-369; *Projekt ustawy Prawo telekomunikacyjne. Zagadnienia wybrane*, *Prawo i Ekonomia w Telekomunikacji* 2004, nr 2, s. 8-16; *Wdrożenie nowych regulacji prawnych z punktu widzenia operatorów telefonii*

komórkowej, w: Vademecum Nowego Prawa Telekomunikacyjnego, Warszawa 2004, s. 57-66; Zagospodarowanie częstotliwości w pasmach 1800 MHz i UMTS - wybrane aspekty prawne przetargu, Prawo i Ekonomia w Telekomunikacji 2004, nr 4, s. 14-17; Implementacja dyrektyw Unii Europejskiej w zakresie telekomunikacji do polskiego systemu prawnego. Zagadnienia wybrane, w: Polska w Unii Europejskiej, Zakamycze 2005, s. 335-346;) Ustalanie znaczącej pozycji rynkowej operatorów mobilnych. Wybrane zagadnienia proceduralne, Prawo i Ekonomia w Telekomunikacji 2005, nr 3, s. 32-40; Zmiana regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych a możliwość rozwiązania umowy, Jurysta 2006, nr 7, s. 14-17; Krótki komentarz do projektu noweli, Prawo Teleinformatyczne 2006, nr 2, s. 11-13; Styczniowa nowela prawa telekomunikacyjnego, Prawo Teleinformatyczne 2007, nr 2, s. 32-37; Jeszcze o styczniowej noweli P. t., Prawo Teleinformatyczne 2007, nr 3, s. 28-35; Specobowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych, Prawo Teleinformatyczne 2007, nr 1, s. 38-44; Realizacja przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku z art. 179 ust. 8 Prawa telekomunikacyjnego, Prokurator 2008, nr 2-3, s. 7-2; Rynki usług połączeń telefonicznych, w: Regulacja rynków telekomunikacyjnych, red. S. Piątek, Warszawa 2007, s. 38-51; Rynki rozpoczynania i zakańczania połączeń oraz tranzytu w stacjonarnych sieciach telefonicznych, w: Regulacja rynków telekomunikacyjnych, red. S. Piątek, Warszawa 2007, s. 77-92; Kryteria ustalania wysokości kary pieniężnej, Prawo Teleinformatyczne 2008, nr 1, s. 4-8; Czy art. 44 Prawa telekomunikacyjnego może być podstawą podziału, Prawo Teleinformatyczne 2008, nr 3, s. 4-9; Jeszcze w sprawie art. 44 Prawa telekomunikacyjnego, Prawo Teleinformatyczne 2008, nr 4, s. 4-5; Umowa administracyjna. Nowela prawa telekomunikacyjnego, Prawo i Regulacje 2010, nr 2, s. 53-56; Założenia projektu ustawy o zmianie PT, Prawo i Regulacje 2011, nr 3, s. 52-57; Usługi o podwyższonej opłacie - korzystniej dla odbiorców. Projekt zmian Prawa telekomunikacyjnego, Prawo i Regulacje 2011, nr 5, s. 46-49; M. Rogalski, R. Korcz, W poszukiwaniu jasnych zasad unieważniania przetargów, Prawo i Regulacje 2012, nr 6, s. 20-27; Zmiany w zakresie umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, Kwartalnik Antymonopolowy i Regulacyjny 2012, nr 1, s. 70-79; Umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas określony (art. 56 ust. 4a Prawa telekomunikacyjnego), Ius Novum 2013, nr 3, s. 141-152; Postępowanie przed Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Administracja 2013, nr 2, s. 5-24; Dostęp do informacji publicznej a prawo telekomunikacyjne, w: Dostęp do informacji publicznej, red. P. Szustakiewicz, Warszawa 2014, s. 305-330; Warunki umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w: Wyzwania dla ochrony konkurencji i regulacji rynku. Księga

jubileuszowa dedykowana profesorowi Tadeuszowi Skoczemu, red. M. Bematt, A. Jurkowska-Gomułka, M. Namysłowska, A. Piszcz red. Warszawa 2017, s. 623-632; Glosa do postanowienia SN z dnia 28 stycznia 2015 r., III SK 3 7/14, OSP 2017, nr 5, s. 96-106; Neues Telekommunikationsrecht in Polen, Wirtschaft und Recht in Osteuropa 2004, nr 12, s. 356-361; Regulatory and Cost Accounting in the Draft Polish Act Concerning the Law Relating to Telecommunication, w: Mobile Technology for European Integration and Growth, red. P. Gawrysiak, M. Rogalski, Warszawa 2005, s. 121-131; Legal Aspects of Innovations, w: Innovating Innovation, red. B. Jacobfeuerborn, Warsaw 2013, s. 69-74; Enforcement of regulatory decisions, w: Telecommunications Regulation in Poland, edited by Stanisław Piątek, University of Warsaw Faculty of Management Press, Warszawa 2013, s. 187 - 195).

Opracowania te świadczą o rozległości jego zainteresowań naukowych, a nadto ich lektura dowodzi, że nie unika problemów, które są często pomijane w literaturze.

Owocem tych zainteresowań jest obszerny komentarz do prawa telekomunikacyjnego, w którym duże fragmenty są jego autorstwa (Prawo telekomunikacyjne. Komentarz, red. K. Kawalek, M. Rogalski, Warszawa 2010, s. 21-565, 641-655, 664-759, 896-973, 1085-1180). Jest też redaktorem i współautorem opracowania poświęconego prawu telekomunikacyjnemu (Prawo telekomunikacyjne, red. M. Rogalski, Warszawa 2011, s. 31-44, 415-502, 682-727) oraz współautorem opracowania poświęconego noweli do prawa telekomunikacyjnego (P. Brzeziński, Z. Czarnik, Z. Łaganowska, A. Mednis, S. Piątek, M. Rogalski, M. Wach, Nowela listopadowa Prawa telekomunikacyjnego, Warszawa 2014).

Na uwagę zasługuje też jego monografia poświęcona usługom telekomunikacyjnym, w której został przeanalizowany charakter prawny umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, strony, forma, treść, zmiana, rozwiązanie oraz wykonanie i skutki niewykonania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (Świadczenie usług telekomunikacyjnych, Warszawa 2014),

VI

Dr hab. Maciejowi Rogalskiemu nie obce są też inne gałęzie prawa. Z zakresu prawa administracyjnego podstawowym przedmiotem jego badań są regulacje dotyczące służb mundurowych. Jest on współautorem dwóch komentarzy oraz książki poświęconej tej problematyce (B. Opaliński, M. Rogalski, P. Szustakiewicz, Ustawa o Policji. Komentarz, Warszawa 2015, s. 1-8, 61-193, 251-286, 397-400; B. Opaliński, M. Rogalski, P. Szustakiewicz, Ustawa o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu. Komentarz, Warszawa 2017, s. 4-33, 62-180, 381-387; B. Opaliński, M. Rogalski,

P. Szustakiewicz, Służby specjalne w systemie administracyjnym Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa 2016, s. 13-20, 55-136).

Z zakresu postępowania w sprawach o wykroczenia należy wskazać opracowanie znacznych partii komentarza do kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (A. Kiełtyka,

J. Paśkiewicz, M. Rogalski, A. Ważny, Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia. Komentarz, red. M. Rogalski, Warszawa 2009, s. 19-77, 103-186, 222-255, 332-375, 424-430).

Ponadto dr hab. Maciej Rogalski zajmował się wybranymi problemami z innych dziedzin prawa, tj. przelewem wierzytelności (Przelew wierzytelności a niedozwolone klauzule umowne, PS 2004, nr 3, s. 75-81; Cesja wierzytelności konsumenckich - glosa do wyroku składu siedmiu sędziów NSA z 6.06.2005 r., I OPS 2/05, Glosa 2006, nr 4, s. 77-88), a także monitoringiem pracowników (Monitoring pracowników - problematyka ochrony danych osobowych, Informacja w Administracji Publicznej 2015, nr 4, s. 19-21).

VII

Dr hab. Maciej Rogalski wykazał dużą aktywność na polu badawczym. Ze środków na utrzymanie potencjału badawczego jednostki naukowej oraz na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym na Wydziale Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego zrealizował 3 projekty badawcze, tj.:

- 1) Analiza sankcji karnych oraz sankcji administracyjnych (2014 r.);
- 2) Procedura udostępniania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych uprawnionym podmiotom danych telekomunikacyjnych (2015 r.);
- 3) Kontrola korespondencji w polskim prawie (2016 r.).

Obecnie realizuje projekt badawczy: Kontrola operacyjna. Podśluch (2017r i 2018 r.). Kierował też zespołem badawczym realizującym krajowy projekt badawczy finansowany w drodze konkursu krajowego na podstawie decyzji Narodowego Centrum Nauki o finansowaniu projektu badawczego p.t. „Gromadzenie i udostępnianie danych telekomunikacyjnych” z zakresu badań podstawowych w ramach programu OPUS (projekt badawczy Nr 2015/17/B/HS5/00472) (listopad 2015 - listopad 2016).

Aktualnie uczestniczy w międzynarodowym projekcie badawczym Cooperation duties of ICT companies in criminal investigations finansowanym ze środków UE, prowadzonym przez University of Liege, Belgia, (czerwiec 2017 - czerwiec 2019 r.).

VIII

Dr hab. Maciej Rogalski wykazuje dużą aktywność w życiu naukowym. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego uczestniczył w 124 konferencjach naukowych międzynarodowych i ogólnopolskich. Na 74 konferencjach krajowych i na 12 konferencjach międzynarodowych wygłosił referat lub w inny aktywny sposób uczestniczył w konferencji, np. w panelu dyskusyjnym.

IX

W ramach działalności dydaktycznej po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego na Wydziale Prawa i Administracji Wyższej Szkoły Prawa i Administracji w Rzeszowie prowadził wykłady z prawa karnego na studiach niestacjonarnych, seminaria dyplomowe oraz magisterskie z postępowania karnego i prawa karnego.

Na Wydziale Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego prowadzi na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych wykłady z prawa karnego, prawa karnego gospodarczego, podstaw prawa karnego i prawa wykroczeń, prawa wykroczeń, prawa telekomunikacyjnego, prawa ochrony środowiska, kontroli państwowej, a także seminaria dyplomowe i magisterskie z prawa karnego i regulacji sektorowych oraz seminaria doktoranckie z prawa karnego i prawa karnego procesowego.

Pod jego kierunkiem naukowym zostało opracowanych ponad 250 prac magisterskich i dyplomowych z prawa karnego i prawa karnego procesowego.

X

W ramach opieki naukowej dr hab. Maciej Rogalski był na Wydziale Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego promotorem 2 rozpraw doktorskich, zakończonych nadaniem stopnia doktora:

- 1) mgr Zuzanny Łaganowskiej: „Dostęp telekomunikacyjny” (18 stycznia 2017 r.);
- 2) mgr. Sławomira Kudrelka: „Umorzenie rejestrowe dochodzenia w polskiej procedurze karnej” (8 lutego 2017 r.).

Aktualnie zaś na Wydziale Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego są otwarte 2 przewody doktorskiej, w których jest promotorem:

- 1) mgr Izabeli Pączek: „Konsensualizm w polskim procesie karnym (14 września 2016 r.), której praca została przyjęta do obrony
- 2) mgr. Pawła Jabłonowskiego: „Postępowanie przygotowawcze w postępowaniu karnym skarbowym” (18 stycznia 2017 r.), którego praca została skierowana do recenzentów.

Ponadto jest opiekunem naukowych 14 osób, które pod jego kierunkiem przygotowują rozprawę doktorską.

Uczestniczył w charakterze recenzenta w 2 przewodach habilitacyjnych w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych, tj.:

1) dr Marleny Wach (Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego (2015 r);

2) dr Anny Błachnio-Parzych (Instytut Nauk Prawnych PAN (2017 r.).

Brał udział jako recenzent w 7 przewodach doktorskich zakończonych nadaniem stopnia doktora nauk prawnych: mgr Agnieszki Kołodziejczyk (UMCS- 2012r.), mgr Marty Tużnik (Uczelnia Łazarskiego - 2012 r.); mgr Małgorzaty Zimnej (Uczelnia Łazarskiego - 2014 r.); mgr. Grzegorza Kwietnia (Uczelnia Łazarskiego – 2014r.); mgr. Mateusza Radzińskiego (UŁ - 2016r.); mgr. Bartłomieja Kowalskiego (Wyższa Szkoła Prawa i Administracji Rzeszowska Szkoła Wyższa- 2017 r.); mgr. Cezarego Golika (UŚ - 2018 r.).

Ponadto jest recenzentem w 2 przewodach doktorskich jeszcze niezakończonych: mgr. Szymona Bułata (UMK -2018r.) i mgr Marzeny Kidackiej (Wyższa Szkoła Prawa i Administracji Rzeszowska Szkoła Wyższa - 2018 r.).

XI

Dr hab. Maciej Rogalski przejawia dużą aktywność organizacyjną. W Uczelni Łazarskiego przez dwie kadencje był rzecznikiem dyscyplinarnym dla pracowników naukowych.

W tej Uczelni jest Kierownikiem Katedry Prawa Administracyjnego, Dyrektorem Instytutu Prawa Nowych Technologii, Opiekunem kierunku Prawo w biznesie i członkiem, Senatu Uczelni Łazarskiego.

Prowadzi aktywną działalność popularyzującą naukę. Jest autorem 19 artykułów popularnonaukowych

Odbył 4 staże naukowe; 2 zagraniczne i 2 krajowe. W ramach programu Erasmus+ w dniach 2-6 października 2017 r. na Uniwersytecie Pavol Jazef Safarik w Koszycach (Słowacja), przeprowadził m.in. cykl wykładów z zakresu problematyki dotyczącej kontroli korespondencji i podsłuchu oraz w dniach 24-26 kwietnia 2018 r., na University of Liege, (Belgia), poprowadził wykład dotyczący ingerowania w wolność komunikowania.

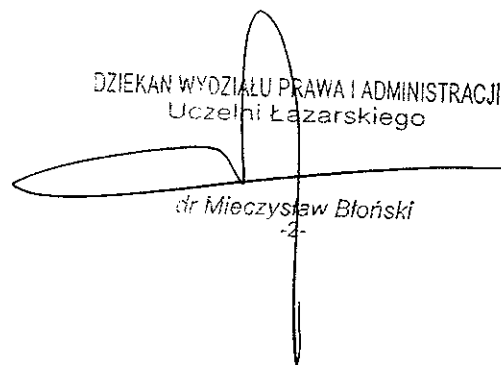
W ramach stażu w dniach od 1 marca do 28 kwietnia 2017 r. w Zakładzie Prawa Karnego Instytutu Nauk Prawnych PAN wygłosił m.in. wykład: „Kontrola korespondencji w procesie karnym - zagadnienia wybrane”, a w dniach od 6 listopada do 18 grudnia 2017 r. w Katedrze

Postępowania Karnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, m.in. – wykład: „Tajemnica korespondencji i ochrona danych”.

XI

Rada Wydziału, mając na uwadze dorobek naukowy, zrealizowane projekty i plany badawczymi, udział w konferencjach naukowych, działalność dydaktyczną i opieką naukową, udział w przewodach habilitacyjnych i doktorskich, działalność organizacyjną i popularyzującą naukę dr. hab. Macieja Rogalskiego, uznała, że spełnia on wymagania określone w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017r., poz. 1789 ze zm.), do wszczęcia postępowania o nadanie tytułu profesora nauk prawnych i dlatego podjęła niniejszą uchwałę.

DZIEKAN WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI
Uczelni Łazarzkiego

dr Mieczysław Błotński

-2-